

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 01-00-45 17.05.2016

На Ваш № КВПЧ-653-14-20/09.05.2016 г.

ДО
Г-Н КРАСИМИР ВЕЛЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА И
ПРАВАТА НА ЧОВЕКА
43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

СТ А Н О В И Щ Е

ОТНОСНО: Законопроект за носенето на облекло, прикриващо или скриващо лицето, № 654-01-58, внесен от Красимир Каракачанов и група народни представители на 20.04.2016 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ВЕЛЧЕВ,

Във връзка с Ваше писмо с изх. № КВПЧ-653-14-20/09.05.2016 г. относно законопроект за носенето на облекло, прикриващо или скриващо лицето, № 654-01-58, внесен от Красимир Каракачанов и група народни представители на 20.04.2016 г., Министерството на правосъдието изразява следното становище:

Със законопроекта се предлага уреждане на условията за носене на облекло, скриващо напълно или частично лицето на гражданите, населяващи територията на Република България. С § 2 от законопроекта се предлага и допълнение на Наказателния кодекс (НК), като се създаде чл. 162а, криминализиращ действията на лица, които чрез използването на заплаха, насилие, принуда или власт, или посредством обещание за даване или даване на материална облага налагат носенето на облекло, скриващо напълно или частично лицето на забранени места, посочени в чл. 2 от законопроекта.

Министерство на правосъдието подкрепя по принцип законопроекта на основание следните аргументи:

В чл. 9, т. 2 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ) се предвижда ограничаването на свободата да се изповядва религия или убеждения да подлежи само в случаите, които са предвидени от закона и са необходими в едно демократично общество в интерес на обществената сигурност, за защитата на общественения ред, здраве и морал или за защита на правата и свободите на другите.

Конституцията на Република България гарантира свободата на религията, като съгласно чл. 13, ал. 1 вероизповеданията са свободни, а съгласно ал. 4 религиозните общности и институции, както и верските убеждения не могат да се използват за политически цели. Забраната за използване на религиозните общности и институции, както и на верските убеждения за политически цели произтича от връзката на вероизповеданието с достойнството на личността (чл. 6, ал. 1 от Конституцията).

Използването на религиозните общности и институции или на верските убеждения за политически цели е грубо нарушаване на равенството в достойнството, тъй като политическите цели по правило са свързани с установяване на властови отношения между хората.

Видно от мотивите на вносителите, целта на законопроекта е въвеждане на правна регулация на обществените отношения, свързани с агресивно налагане на територията на страната на ограничения на личната свобода и човешкото достойнство на лица от женски пол, като се налага маниера на постоянно носене на бурки и други разновидности на изцяло покриващо лицето облекло, идващо като подражание на общности, където е налице радикален ислямизъм.

В тази връзка използването на религиозни символи за проповядване на верски фундаментализъм или екстремизъм следва да се приеме за нарушение не само на чл. 11, ал. 4 от Конституцията, но и на други основни конституционни принципи, изразени в разпоредбите на чл. 37, ал. 2 и чл. 44, ал. 2 от Конституцията.

Следва да се отбележи, че в законопроекта се предлага забраната за носене на облекло, скриващо напълно или частично лицето да важи за официалните институции и обекти на урбанизираната територия, свързани с предоставянето на административни, образователни или обществени услуги, местата за обществен отдых, спорт, култура и комуникации – т.е. на места, където носенето на подобен тип облекло обективно е в състояние да улесни извършването на терористични актове с потенциално голям брой жертви. Забраната не се отнася за домовете на съответните граждани или до официалните места за молитва на съответното вероизповедание.

Носенето на религиозни облекла следва да е съобразено със съществуващите в страната конституционна и законова уредба. Ето защо в законопроекта се въвежда задължение за чуждите граждани или мигранти за представяне на снимка на личните документи и на документите за временно или постоянно пребиваване в съответствие с изискванията на Закона за българските лични документи, тъй като това е необходимо за идентификация на лицето.

Предложението по § 2 от законопроекта за създаване на чл. 162а от НК също намира своето основание, тъй като с него се предлага да се наказват действия, с които се ограничават права или се възлагат задължения независимо от волята на техния носител, както и обещаване за даване или даване на материална облага, способстваща за реализиране на радикализацията.

По отношение на конкретните текстове на законопроекта могат да бъдат направени следните препоръки:

1. Навсякъде в законопроекта думата „считат“ да се замени със „смятат“.
2. Текстът на чл. 1, ал. 3 да придобие следната редакция:

„(3) Забраната по ал. 2 важи на територията на всички официални институции и обекти на урбанизираната територия, свързани с предоставянето на административни, образователни или обществени услуги, както и на местата за обществен отдых, спорт, култура и комуникации.“

3. В чл. 4, ал. 1 думите „На личните си документи“ да се заменят със „За издаването на личните си документи“.

4. В чл. 4, ал. 2 думите „училища“ да се заменят с „учебни заведения“.

5. В чл. 5, т. 1 и 2 между думите „нарушение“ и „глоба“ да се постави тире.

6. Текстът на ал. 1 на предлагания нов чл. 162а на Наказателния кодекс да придобие следната редакция:

„Чл. 162а. (1) Който чрез използването на заплаха, насилие, принуда или власт, или посредством обещание за даване или даване на материална облага, принуди или склони друго да носи облекло или наметало, прикриващо частично или скриващо изцяло лицето, в нарушение на Закона за носенето на облекло, прикриващо или скриващо лицето, се наказва с лишаване от свобода до три години и с глоба в размер на пет хиляди лева, както и с обществено порицание“.

С уважение,
ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА
Министър на правосъдието

